A°. 1839. N°. 2.

VRIJDAG, DEN 4den JANUARIJ.

Surinaamsche Courant.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 2 *Januarij* 1839.

Namens den Gouverneur Generaal *ad interim* der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* bepaald is als volgt:

Dat een BROOD van *acht* Centen moet wegen 5 Oncen en 1 Lood, — en

Dat van *vier* Centen, 2 Oncen en 1½ Lood.

De prijs van het VLEESCH is bepaald als volgt:

Het RUNDVLEESCH 50 Center per S.
Het SCHAPENVLEESCH 48 " " "
Het VARKENSVLEESCH 36 " " "

Wordende alzoo alle Broodbakkers en Vleeschhouwers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 2 *Januarij* 1839.

Alzoo Mr. P. FIERS SMEDING, zich bij reskeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim*, heeft gewend met verzoek om *Brieven van Manumissie* te verleenen aan den Slaaf *Louis*, hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al degenen welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* worden verleend.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Eerste Oproeping.

De Commissie van *Inschrijving en Vrijstelling* voor de Schutterij van *Paramaribo*, benoemd door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal *ad interim*, bij Gouvernements-Order dd. 10 dezer, No. 314 | 19, roept bij dezen op:

Alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich alsdan doorgaans bewijselijk ophouden, of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den 1sten Januarij 1839, den vollen ouderdom van *Achttien* jaren zullen bereikt hebben, en alzoo hun *Negentiende* jaar zullen zijn ingetreden, en die hun *Negen en Veertigste* nog niet zullen hebben bereikt, en alzoo hun *Vijftigste* nog niet zullen zijn ingetreden, welke nog niet in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten, al dan niet tot de vrijgestelde te behooren, met uitzondering nogthans van zoodanige, welke volgens Art. 3 van het *Reglement voor de Schutterij*, gedresseerd den 31sten December 1835 en 13 Mei 1836, of van schriftelijke *Finale* *Verklaring* van de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling dd. 6 Februarij 1837 en 29 Januarij 1838, voorzien zijn.

Zij zal haar *eerste* zitting houden op Maandag den 7den Januarij 1839, des morgens ten 10 uuren, in het lokaal van het voormalig Gemeente Bestuur en haare werkzaamheden voor die zitting bepalen, tot de personen wier namen aanvangen met de letters A. B. C. D. E. F. G. H. J. K. en L.

De voor de Commissie verschijnende, zullen de Letters en het Nummer hunner Woonplaats, en den naam der Straten moeten opgeven.

Paramaribo den 27 December 1838.

Namens de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling voornoemd,
De Secretaris,
H. BENJAMINS.

Nieuwstijdingen.

UITTREKSELS uit Nederlandsche Dagbladen tot en met den 19 November 1838

Het geldt niet Holland; het geldt Europa.

De tijdingen, met de jongste Engelsche nieuwspapieren aangebragt, hebben onze lezers de bevestiging gegeven, dan hetgeen wij hun reeds vroeger omtrent den waren stand der Belgische aangelegenheden hebben medegedeeld. Men zal ook hebben opgemerkt, dat het ministerieele Engelsche dagblad *the Courier* verklaart, even als wij hebben gedaan, dat alle de moeijelijkheden, die eener afdoening onzer geschillen met België in den weg staan, van de zijde van Frankrijk komen. [Er was niet veel doorzigt toe noodig om zoodanig eene uitkomst te verspellen.] Frankrijk heeft van den aanvang der onderhandelingen af, altijd middel weten te vinden, om, terwijl het zich zelven den schijn van onpartijdigheid wist te geven en hoog opgaf van deszelfs verlangen naar eene eindschikking, telkens door België een spaak in het wiel te doen steken, zoodra het oogenblik geboren scheen dat Holland wilde toetreden. Dit is geschied in 1831 na de aanneming, door ons Kabinet, van de *Grondslagen der scheiding*; dit is geschied in 1833 na het sluiten van den wapenstilstand, en toen de onderhandelingen te Londen door den Baron Verstolk van Soelen gevoerd, de gegronde hoop gaven, dat men zich weldra omtrent alle de puntен in geschil zoude verstaan; dit zelfde geschiedt thans wederom, nu Frankrijk kennis draagt, gelijk dit uit de Engelsche nieuwstijdingen blijkt, dat Koning Willem zich de groote opofferingen, door alle de Hoven geëischt om tot eene schikking te geraken, op nieuw had laten welgevallen. Zoo lang men te Parijs de hoop blijft koesteren dat Holland in gelijke wijzigingen, hoegenaamd met opzigt tot de 24 artikelen zou toestemmen, zal men den Franschen gezant te Londen volmagt, om toe te treden tot al hetgeen de overige leden der Conferentie zouden bepalen, doch zoodra is het besluit niet opgemaakt om de toetreding der Koning zoo goed als zeker, of men plaatst Leopold op den voorgrond, welke verklaart dat hij, alvorens de gemaakte bepalingen te kunnen onderschrijven, het gevoelen zijner ministers en dat der afgevaardigden der Natie moet kennen leeren. De uitslag hiervan kan wel niet twijfelachtig wezen, wanneer men nagaat, door welke middelen men sedert verscheidene maanden de hoofden in België op hol heeft gebragt, de gemoederen opgeruid, en elke op regt en billijkheid gegronde schikking onmogelijk gemaakt heeft, zoolang men de onmiddelijke tusschenkomst des volks daarbij als eene eerste voorwaarde vastelt. Ware het te Parijs ernstig te doen geweest om eenen eerlijken vrede tusschen Holland en België te bewerken, dan had men in een land, waar de weerbarstigste tongen altijd dengeenen ten dienste staan die de schatkist ter zijner beschikking heeft, honderd voor een schrijver gevonden, die aan België het onredelijke van deszelfs eischen zou hebben aangetoond, en het de gevolgen voor oogen gehouden, van de ongehoorde bewering, dat het traktaat, eenmaal door Leopold plegtig onderschreven, thans niet meer verbindend zou wezen voor het land dat daaraan zijn staatkundig aanwezen te danken heeft. Maar noch te Parijs noch te Brussel, heeft men ooit de geringste poging in het werk gesteld, om de heerschende wanbegrippen te bestrijden, en de misleide Natie langzaam voor te bereiden op dat geen, waaraan zij zich, zonder alle beginselen van regt en betamelijkheid met voeten te treden, niet mag onttrekken. Een beroep op de publieke meening — dit kon natuurlijk worden voorzien — was dus een zeker middel om de jongste voorstellen der Conferentie te doen verwerpen, en het is dan ook niet te verwonderen, dat het Fransche Kabinet de ratificatie van de door den Graaf Sebastiani vastgestelde bepalingen, heeft uitgesteld, tot dat België zich deswege zal hebben verklaard. Frankrijk blijft daardoor schijnbaar buiten het spel, en bereikt desniettemin zijn doel volkomen. Het *status quo*, volgens het eigen getuigenis van Leopold en van zijne vrienden, zoo hoogst voordeelig voor België, blijft voortduren, alle toenadering tot Holland, het noodzakelijk en natuurlijk gevolg eener eindschikking, wordt tegengegaan, en de Fransche invloed op België met elken dag grooter, terwijl, eindelijk, de voor de zekerheid en van Holland en van Duitschland zoo gewigtige regter Maas-Oever, voortdurend in het bezit blijft van België; dat is te zeggen, van Frankrijk.

Is nu deze beschouwing der dingen juist, gelijk wij durven vertrouwen, dan kan het niet anders of aller oogen zullen welhaast geopend zijn omtrent de geheime drijfveren der Fransche Staatkunde, en iedereen zal met ons uitroepen: *Het geldt niet Holland, het geldt Europa.* Doch wat zullen de overige Kabinetten nu doen? Hierop durven wij niet antwoorden; maar wat zij onzes inziens kunnen en behooren te doen om Europa nogmaals te redden, daarvan zullen wij in een volgend Artikel spreken.

Mengelingen.

DE GEVOLGEN EENER TE VER GEDREVENE GEVOELIGHEID.

(VERVOLG VAN ONS VORIG NO.)

Op zijnen brief, waarin hij zijn gedrag omtrent het vreemde meisje, als buiten zijne schuld, bewees, kreeg hij ten antwoord, dat hij met schrijven maar moest ophouden, want

dat zij besloten had, hem nimmer te nemen. Geheel ontroerd, stortte hij echter het gevoel van zijn hart uit, bezwoer haar zijne onschuld, bij de verzekering van zijne onbegrensde liefde. Maar *Sophia* liet zich niet verbidden. Het eenigste wat zij deed, was, dat zij hem het beloofde onderhoud toestond; maar bij hetzelve bleef zij even zoo onbewegelijk als bij zijne brieven. Zij hield het er voor, dat *Ferdinand*, in de betrekking in welke hij tot haar stond, alle verkeer met een meisje, in wat geval ook, had behooren achter te laten, en het voorstel van den Patroon had moeten afwijzen, door hem, des noods, die betrekking tot haar bekend te maken. Zij had, uit dat beginsel de voorslagen, haar door twee onderscheidene jongelingen tot kermishouden gedaan, rond weg afgeslagen. Welke pogingen hij ook deed, het denkbeeld, dat zijn gedrag misdadig was, en hij die liefde voor haar niet gevoelde, welke hij voorgaf, kon maar bij haar niet worden weg geredeneerd; zij bleef bij haar besluit volharden, en hij moest ongetroost van haar scheiden.

Daar *Ferdinand* haar te zurig beminde, om nu de hoop reeds op te geven, volhardde hij nog eenen geruimen tijd, met smeekende brieven te schrijven, die wel werden aangenomen, en gelezen, maar waarop altijd het mondeling antwoord was — neen. Eindelijk begon hem de moed te ontzinken, en hij volgde den raad zijner ouders en vrienden, door met verder schrijven op te houden, en *Sophia* voor zich als verloren te beschouwen, ofschoon zijne liefde voor haar in zijn hart bleef leven, en hem in eene treurige stemming hield.

Sophia was echter, in weerwil van haar gedrag, hem nog zeer gezind. Zijn aanhoudend schrijven begon haar meer van zijne onschuld te overtuigen, en zijn gedrag meer voor onvoorzigtig, dan opzettelijk te doen houden. Hij moest nu echter, naar haar gevoelen, zoo gestraft worden, dat hij in het vervolg voorzigtiger zoude zijn; daarom besloot zij, hem nog eenigen tijd hoopeloos te laten, maar dan hem vergiffenis te schenken, en zich nader aan hem te verbinden. Een of twee brieven van *Ferdinand* nog, en de straftijd ware voorbij geweest, en de jongeling had zijne wenschen vervuld gezien; doch deze brieven kwamen niet.

In den beginne verwonderde zich *Sophia* geen brieven te ontvangen; toen het langer duurde, vreesde zij, dat *Ferdinand* ziek of uit de stad was, en verontruste zich wegens het eerste. Toen echter nog meer dagen verliepen, en de verkeerde haar verzekerde, hem gezien te hebben, kwamen er verschillende denkbeelden bij haar op. Zij wilde zichzelven opdringen, dat het gedrag van *Ferdinand* veinzerij en bedrog was, en stelde zich al wat zij gezien, gehoord en vermoed had, als waarheid voor. Maar aan den anderen kant sprak eene stem in haar binnenste, en deze stem kon zij niet tot zwijgen brengen, dat zij het geduld en de lijdzaamheid des jongelings te lang getergd had, door hare halstarrige weigering, en hem alzoo had gedwongen, om alle hoop op te geven, en van zijn verder aanzoek af te zien. Thans berouwde het haar, zoo lang te hebben volgehouden, en zoude zij gaarne zich met hem verzoend en vereenigd hebben. Maar *Ferdinand* schreef niet meer. Gaarne had zij hem nu zelven laten roepen, maar hierin werd zij door zedige schaamte wederhouden. Alzoo bleef eene verkeerdheid, door haar te ver gedrevene gevoeligheid, in stand.

(Het Vervolg en Slot hierna.)

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 31sten December jl., het Schip *Paramaribo*, Kapt. J. C. Töpper, van Hellevoetsluis, hebbende 40 dagen reis; Passagier: de Heer Cornelis le Nobel.

Idem, het Schip *Dina Maria*, Kapt. H C. Wriburg qq., van Amsterdam en laatst van Falmouth, hebbende 48 dagen reis.

Den 1sten Januarij 1839, de Nd. Am. Brik *Cadet*, Kapt E Babson, van Boston, hebbende 28 dagen reis; Passagier: de Heer David White

Idem, het Schip *Catharina*, Kapt. K. M. Hillers, van Amsterdam, hebbende 42 dagen reis; Passagiers: de Heeren B. Heilbron, G. H. Garrels, F. J. Domhoff en de vrije Maria van Vliet.

UITGEKLAARD.

Den 29sten, December jl., het Schip *Heppens*, Kapt. G. D. Swart; naar Amsterdam; lading: 311 vaten Suiker, 37 balen schoone- en 4 dito vuile Katoen

Den 31sten, de Nd. Am. Brik *Amazon*, Kapt. T. J. Foster, naar Glouchester; lading: 252 vaten Malassie.

Idem, de Nederlandsche Schoener *de Nes*, Kapt. E. R. Taylor; naar Coppename.

Advertentiën.

De Administrateur van Financien, brengt ter kennis van de PATENTPLIGTIGEN, dat de volgens Art. 2, der *Ordonnantie op het Patentregt*, in te leveren DECLARATOIR TER BEKOMING VAN PATENT, ten zinen Kantore, dagelijks (behalven des Zondags), gedurende de gewone Kantooruren, zullen worden aangenomen tot en met Donderdag, den 31 dezer maand.

Paramaribo, den 2 Januarij 1839.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

MAATSCHAPPIJ:
Tot Nut van 't Algemeen.

☞ ALGEMEENE VERGADERING der Maatschappij: *TOT NUT VAN 'T ALGEMEEN* op Maandag den 7den Januarij 1839 des avonds ten 7½ uren, in de Zaal van het *Waag-Gebouw*.

Voorlezing: Het Lid Mr. F. M. LOTZE.

Ballotage: De Heeren C. JANSE, H. BOER en J. BROUWER.

(540) Op den 25sten December 1838, des avonds ten *half zeven* ure, behaagde het den Almagtigen God, om uit onze liefdearmen weg te rukken, en zoo wij vertrouwen in zijne heerlijkheid over te nemen, onze teeder geliefde Moeder, ESTER FRANCINA van PIETERSEN, in den gezegenden ouderdom van 85 jaren, 1 maand en 9 dagen.

Paramaribo, den 1 Januarij 1839.

J. H. DE JONGH.
W. J. VANIER.

(517) Aangebragt per het Schip *Hillegonda Ida*, Kapt. H. A. HENDRIKS en te bekomen bij

S. M. SAMSON,
over de Luthersche Kerk:

Beste Boter; zoetemelksche, leidsche- en edammer Kazen; Hammen; *Brunswijker* WORST; Soucijsjes en Worst, in vaatjes; kasseere Vleesch in achtsten vaatjes; rook- en Pekelspek; Stokvisch; Haring, Broodsuiker; Anijszaad; bittere en zoete Amandelen; THEE BANKET, VRUCHTEN en BRANDEWIJN; Zoete Olie; Seltzerwaters; Jenever; Cognac in dameijeans; Rhijnwijn en veel meer andere GOEDEREN.

Theodor Cordua

heeft per *de Zaandam* Kapt. L H. SINGER, ontvangen:

14 voets Suikerhoepels; Steenen, Kalk en Cement; alle soorten PROVISIEN en DRANKEN, een *nooit* assortiment Heeren- Dames- en Kinderen Schoenen en Laarzen; *Hamamth SIGAREN*; Laken, Peruvienne en Casemier in soorten, enz., enz. (519)

Paramaribo, den 31 December 1838.

(532) Voor PASSAGE naar *Demerary*, met de Schoener *Eliza* Kapt. JOHN SMITH, gelieve men zich te adresseeren bij

TH. CORDUA.

Gebroeders Reelfs

hebben ontvangen per de laatste Arrivementen, en bieden te Koop:

Aardappelen; Boter; Rolpens; Worst en Saucijsjes; Rookspek; zoetemelksche-, komijne- en zwitsersche Kazen; Zoete Olie; Saucijsjes de Bologne; gedroogde Vruchten en Banket; Specerijen; Vruchten op Brandewijn, enz.

Cambrix; Neteldoek; Muslin; Calico's; Shirting; wit- en blaauw Salempoeris; Tafellakens en Servetten; Oost-Indische geele zijden Zakdoeken; Dril en Satinet; zwarte- en witte Hoeden; Dames en Heeren zijden en katoenen Paraplui's en Parasols.

Diverse FIJNE WIJNEN; Madera- en Roodewijn in oxhoofden en pijpen en bij het dozijn; Champagne- en Rhijnwijn; Cognac- en witte Brandewijn; Jenever; Seltzerwater; Bier in oxhoofden, enz.

VERFWAREN; IJZERGOEDEREN; HOLLANDSCHE DEELEN; *STEENEN*, *KALK* en *CEMENT*. (518)

Paramaribo, den 3 Januarij 1839.

Wm. MEIJER

heeft ontvangen per Kapt. D. SPREEUW:

Boter; zoetemelksche- en komijne Kazen; gebraden Kalfsschijven in blik; Rolpens; Saucijsjes; Hammen, Madera-, Roode- en Rhijnwijnen; Anisettte en dubbelde Likeuren, zwart- en blaauw Laken; diverse Heeren en Dames STUK- en MANUFACTUURGOEDEREN en MODEBOEKEN.

Spijkers, ronde ijzeren Sloten met hengsels, gemalen Krijt, Verfwaren, enz. (534)

Paramaribo, den 31 *December* 1838.

(533) J. J. OOIJKAAS Jr. vertrekt. Hij verzoekt alzoo zijne Debiteuren ten vriendelijkste hun verschuldigde in de loop dezer maand te komen voldoen, daar hij bij nonvoldoening de nalatigen in regten zal vervolgen.

Tevens biedt hij zijne WINKELWAREN tot eene *civiele prijs* aan.

Paramaribo, den 3 Januarij 1839.

(516) 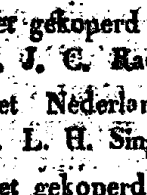 Kapt. H.C. WRIEBURG qq. voerende het Nederlandsche Schip *Dina Maria*, voornemens zijnde tegen *primo* Februarij e. k., de terug reis naar *Amsterdam* aan te nemen, heeft de eer deszelfs Bodem tot inlading van *KOFFIJ*, *KATOEN* en *KAKAO*, aan Heeren Planters, Kooplieden en verdere Ingezetenen aan te bevelen.

Paramaribo, den 2 Januarij 1839.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam:

Het Nederlandsch gekoperd Tweedeks Barkschip *Suriname*, Kapt. Reinder van der Meij. — Adres bij J. L. Gellee. — Sluit 15 Januarij.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip *Phœnix*, Kapt. H. L. Kaijser. — Adres bij J. Gisius. — Sluit 5 Februarij.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip *Susanna Maria*, Kapt. J. F. Spiegelberg. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit 5 Februarij.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *Harmonie*, Kapt. D. Spreeuw. — Adres bij J. F. Favereij.

Het gekoperd Tweedeks Kofschip *Hillegonda Ida*, Kapt. H. A. Hendriks. — Adres bij J. L. Gellee.

Het Nederlandsch Kofschip *Sara Anna Cornelia*, Kapt. N. K. Dijkhuijs. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *Sophia Cecila*, Kapt. J. C. Radelhoff. — Adres bij C. J. Leijsner.

Het Nederlandsch gezinkt Kofschip *Zaandam*, Kapt. L. H. Singer. — Adres bij C. J. Leijsner.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *Dina Maria*, Kapt. H. C. Wriburg. — Adres bij C. J. Leijsner.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.